

APOCALIPSIS A LUI IOAN BOGOSLOVUL

CAP I

1 **I**escoperirea lui Iisus Hristos, carea I-au dat Lui Dumnezeu să arate robilor Lui carea trebuie să fie degrabă, și au însemnat, trimițând pren îngerul Lui, robului Lui, Ioan, Carele au mărturisit cu

2 vîntul lui Dumnezeu și mărturia lui Iisus
3 Hristos și cite au văzut. Fericit acela ce
4 citeaște și cea ce aud cuvintele prorociei și
5 păzescu ceale ce-s scrise într-însa, pentru că
6 vreama e aproape. Ioan, celor șapte
7 Bisearicii ce-s în Asia: Dar voao și pace de la
8 Cella ce iaste și Cella ce era și Cella ce vine și
9 de la ceale șapte duhuri carele sînt înaintea
10 scaunului Lui. Și de la Iisus Hristos,
11 Mărturia cea credincioasă, Întîiul-Născut
12 den morți și Biruitoriul împăraților pămîntu-
13 lui; Cella cine-au iubit pre noi și ne-au spălat
14 pre noi den păcate cu sîngele Lui. Și au
15 făcut pre noi împărați și preoți lui Dum-
16 nezău și Părintelui Său, Lui mărirea și tă-
17 ria, în veacii veacilor! Amin. Iată, vine
18 cu norii și va vedea pre El tot ochiul, și cei
19 ce au împuns pre El, și să vor tîngui asupra
20 Lui toate fealiurile pămîntului. Așa. Amin.
21 „Eu sînt Alfa și Omega, Începutul și Sfir-
22 șitul, zice Domnul, Cella ce iaste și Cella ce
23 era și Cella ce vine, Atotțiitoriul“. Eu,
24 Ioan, care și frate voao și împreună părtașu
25 întru scîrbă și întru împărăție și întru îngă-
26 duința lui Iisus Hristos, fui în ostrovul
27 acela ce să cheamă Patmo, pentru cuvîntul
28 lui Dumnezeu și pentru mărturia lui Iisus
29 Hristos. Fui cu duhul într-o zi dumine-
30 că și auziu denapoia mea glas mare ca de
31 trîmbiță. Zicînd: „Eu sînt Alfa și Omega,
32 Cel dentîiu și Cel de apoi, și, ce vezi, scrie
33 în carte și trimite la Besearecele ceale den
34 Asia, la Efes și la Zmirna și la Pergam și la
35 Theatira și la Sardis și la Filadelfia și la
36 Laodichia“. Și m-am întors a vedea glasu-
37 l carele au grăit cu mine și, întorcîndu-
38 mă, am văzut șapte sfeașnice de aur. Și,
39 în mijlocul celor șapte sfeașnice, Aseamenea
40 cu Fiiul Omului, îmbrăcat cu haină pînă
41 jos și încins pre lingă țîțe cu brîu de aur.
42 Iară capul Lui și părul, albu ca lîna cea
43 albă, ca zăpada, și ochii Lui, ca para focu-
44 lui. Și picioarele, aseamenea cu arama
45 de Livan, ca într-un cuptoriu arse fi-
46 ind, și glasul Lui, ca glas de ape multe;

16 Și avînd în mîna Lui cea dreaptă steale
17 șapte; și den gura Lui, sabie cu doao ascuți-
18 te, ascuțită ieșind, și vederea Lui, în ce
19 chip soarele luminează cu putearea lui.
20 Și deaca văziiu pre El, am căzut la picioare-
21 le Lui ca un mort. Și au pus mîna Lui cea
22 dreaptă preste mine, zicîndu-mi: „Nu te
23 teame, Eu sînt Cel dentîiu și Cel de apoi.
24 Și Cella ce trăiesc; și fui mort și, iată, viu
25 sînt, în veacii veacilor, amin, și am cheile
26 iadului și ale morții. Scrie ceale ce ai
27 văzut și ceale ce sînt și ceale ce vor să fie
28 după aceasta. Taina celor șapte steale
29 carele ai văzut pre dreapta mea și ceale
30 șapte sfeașnice de aur: ceale șapte steale,
31 îngerii celor șapte beseareci sînt, și ceale
32 șapte sfeașnice care ai văzut, șapte besea-
33 rici sînt.

CAP II

1 **I**ngerului Besearecii Efesului scrie:
2 Aceastea zice Cella ce ține ceale
3 șapte steale, Cella ce umblă în mij-
4 locul celor șapte sfeașnice de aur:
5 ‘Știu lucrurile tale și truda ta și
6 îngăduința ta și cum că nu poți să porți
7 pre cei răi și ai ispitit pre cea ce zicu că
8 sînt apostoli, și nu sînt, și aflași pre ei minci-
9 noși. Și ai purtat și îngăduință ai, și
10 pentru numele Mieu ai ostenit și n-ai prege-
11 tat, Ce am asupra ta, căci dragostea ta
12 cea dentîiu ai lăsat. Deci, adu-ți aminte
13 de unde ai căzut și te pocăiaște și ceale
14 dentîiu fapte fă; iară de nu, viu la tine curînd
15 și voiu porni sfeașnicul tău den locul lui, de
16 nu te vei pocăi. Ce aceasta ai, că urăști lu-
17 crurile nicolaiteanilor, carele și Eu urăscu.
18 Cella ce are ureache, auză ce zice Duhul Be-
19 searicilor: Celui ce biruiaște, da-voiu lui să
20 mănînce den lemnul vieții, carele iaste în
21 mijlocul raiului lui Dumnezeu’. Și îngeru-
22 lui Besearecii zmirneanilor scrie: Aceastea
23 zice Cel dentîiu și Cel de apoi, Carele fu
24 mort și trăi: ‘Știu-ți faptele și necazul
25 și sărăcia, și bogat ești, și hula celor ce zic
26 pre ei a fi jidovi și nu sînt, ce adunarea satanii.
27 Nimica nu te teame de ceale ce vei să păti-
28 mești. Iată, va să puie dentru voi diavolul în
29 temniță, ca să vă ispitîți și să aveți necaz
30 de zeace zile. Fii credincios pînă la moarte
31 și voiu da ție cununa vieții. Cella ce are
32 ureache, să asculte ce zice Duhul Besearici-
33 lor: Cella ce biruiaște nu va avea strîmbătate
34 de moartea a doua’. Și îngerului cei den
35 Pergam Besearici scrie: Aceastea zice Cella
36 ce are sabia cea cu doao ascuțite, cea ascu-
37 țită: ‘Știu lucrurile tale și unde lăcu-
38 iești: unde iaste scaunul satanii, și îți
39 numele Mieu și nu ai lepădat leagea Mea,
40 și în zilele întru carele Antipa, mărturia Mea
41 cea credincioasă, carele s-au omorît la voi,

14 unde lăcuiaște satana. Ce am asupra ta puțineale, că ai acolo pre ceia ce țin învățătura lui Valaam, carele învăța la Valaac să puie sminteală înaintea fiilor lui Israil să mănince jîrtvuitele idolilor și să cursească.

15 Așa ai și tu pre ceia ce țin învățătura nicolaiților, carea urăscu. Pocăiaște-te, iară de nu, viu la tine curund și voiu da războiu cu ei cu sabia gurii Meale. Ceta ce are ureache, auză ce zice Duhul Besearicilor: Celui ce biruiaște, da-i-voiu lui să mănince den manna cea ascunsă, și voiu da lui piatră albă, și pre piatră nume nou scris, pre carele nimenea nu l-au știut, fără numai cel ce ia'.

18 Și îngerului celui den Besearica thiatirilor scrie: Aceastea zice Fiul lui Dumnezău, Ceta ce are ochii Lui ca para focului și picioarele Lui aseamenea cu arama de Livan: 'Știu faptele tale și dragostea și slujba și credința și îngăduința ta și faptele tale, și ceale de apoi mai mult decît ceale dentîiu.

20 Ce am asupra ta puține, căci lași pre muirea Iezavil, ceaea ce să numeaște pre sine prorociță, a învăța și a înșela pre ai Miei robi să curvească și jungheatele la idoli să mănince. Și am dat ei vreama ca să să pocăiască den curvia ei, și nu s-au pocăit.

22 Iată, Eu pui pre ea în pat și pre cei ce preacurvescu cu ea în strînsoare mare, de nu să vor pocăi den lucrurile lor. Și pre fiii ei voiu omorî cu moarte și vor cunoaște toate Besearicile că Eu sînt Ceta ce cercetezu rănichii și inimile și voiu da voao fieștecăruiia după faptele voastre. Și voao zic și celorlalți celor den Thiatira cîți n-au învățătura aceasta și carii n-au conoscut adîncurile satanii, precum zicu: Nu voiu pune preste voi altă greutate. Însă, carea aveți, țineți pînă unde voiu veni. Și ceta ce biruiaște și ceta ce păzeazăte pînă în săvîrșit lucrurile Meale, da-voiu lui biruință preste limbi. Și va paște pre ei cu toiag de fier, precum să zdrobesc vasele ceale de lut, dupre cum și Eu am luat de la Tatăl Mieu.

28 Și voiu da lui steaua cea de dimineață.

29 Ceta ce are ureache, auză ce zice Duhul Besearicilor'.

CAP III

1 i îngerului Besearicii cei den Sardis scrie: Aceastea zice Ceta ce are dururile lui Dumnezău și ceale șapte steale: 'Știu ale tale fapte, căce nume ai căci trăiești, și mort ești.

2 Fii priveghind și întăreaște cealealalte carele vor să moară pentru că n-am aflat lucrurile tale plinite, înaintea lui Dumnezău.

3 Deci adu-ți aminte cum ai luat și ai auzit și păzeazăte și te pocăiaște. Deci de nu vei priveghea, veni-voiu asupra ta ca un fur și nu vei conoaște în care ceas voiu veni asupra ta. Ai puțineale nume și

în Sardes, carele n-au pîngărit hainele lor, și vor îmbla împreună cu Mine cu albe, căci vreadnici sînt. Ceta ce biruiaște, acela să va îmbrăca cu haine albe și nu voiu stinge numele lui den cartea vieții și voiu mărturisi numele lui înaintea Părintelui Mieu și înaintea îngerilor Lui. Ceta ce are ureache, auză ce zice Duhul Besearicilor'. Și îngerului Besearicii den Filadelfia scrie: Aceastea zice Cel Sfînt, Cel Adevărat, Ceta ce are cheaia lui David, Ceta ce deșchide și nimeana nu închide, și închide și nimenea nu deșchide: 'Știu lucrurile tale; iată, am dat înaintea ta ușă deșchisă și nimenea nu poate să o închiză pre ea, căci mică puteare ai, și ai păzit cuvîntul Mieu și n-ai tăgăduit numele Mieu. Iată, dau den adunarea satanii, celor ce zicu pre ei jidovi a fi și nu sînt, ce bîrfăsc; iată, voiu face pre ei ca să vie și să să închine înaintea picioarelor tale și vor conoaște că Eu am îndrăgit pre tine. Căci ai păzit cuvîntul îngăduinții Meale, și Eu pre tine voiu păzi den ceasul cel ce va să vie preste toată lumea să ispitească pre ceia ce lăcuiesc pre pămînt. Iată, viu curînd, ține carea ai, ca nimenea să nu ia cununa ta. Ceta ce biruiaște, face-voiu lui stîlp în besearica Dumnezăului Mieu și afară nu va mai ieși încă și voiu scrie preste el numele Dumnezăului Mieu și numele cetății Dumnezăului Mieu—celui nou Ierusalim, cea ce să pogară den ceriu de la Dumnezăul Mieu—, și numele Mieu cel nou. Ceta ce are ureache, auză ce zice Duhul Besearicilor'. Și îngerului Besearicii Laodichiei scrie: Aceastea zice Cel ce e Amin, Mărturia cea credincioasă și cea adevărată începătura zidirei lui Dumnezău: 'Știu ale tale lucruri, căci nice reace ești, nice cald, mai bine de ai fi reace decît cald. Așa, căci încropit ești și nice reace, nice cald, voiu să te borăsc den gura Mea. Căci zici că: 'Bogat sînt și m-am îmbogățit și de nemică nu sînt lipsit', și nu știi că tu ești cel ticălos și dosădit și sărac și orb și gol. Sfātuiescu-te să cumperi de la Mine aur lămurit den foc, ca să îmbogățăști, și haine albe, ca să te îmbraci și să nu să arate rușinea goliciunii tale, și cu unsoare unge ochii tăi ca să vezi. Eu pre cîți voiu iubi, mustru-i și certu-i, deci rîvneaște și te pocăiaște. Iată, stau la ușă și bat; de va auzi cineva glasul Mieu și va deșchide ușa, intra-voiu la el și voiu cina cu el și el cu Mine. Ceta ce biruiaște, da-voiu lui să șază cu Mine în scaunul Mieu, în ce chip și Eu am biruit și am șazut cu Tatăl Mieu în scaunul Lui. Ceta ce are ureache, auză ce zice Duhul Besearicilor'.

CAP IV

1 **D**upă aceasta văzui și, iată, ușă
deșchisă în ceriu și glasul cel den-
tîiu, care am auzit ca o trîmbiță
grăind cu mine, zicînd: „Suie-te
2 aicea și voiu arăta ție ceale ce
trebuie să fie după acestea“. Și îndă-
tă mă făcui cu duhul și, iată, scaun era în
3 ceriu și, preste scaun, Cel ce șădea. Și
Cela ce șădea era aseamenea la vedea ca
piatra iaspis și ca sardinul, și curcubeu îm-
4 prejurul scaunului, aseamenea la vedea ca
piatra zmaragdului. Și, împrejurul scau-
nului, scaune 24, și pre scaune am văzut
pre cei 24 de bătrîni șăzînd îmbrăcați cu
5 haine albe și avură pre capetele lor cununi
de aur. Și den scaun ies fulgere și tunete
și glasuri, și șapte făclii de foc arzînd înain-
6 tea scaunului, carele sînt ceale șapte duhuri
ale lui Dumnezeu. Și, înaintea scaunului,
mare de sticlă aseamenea cu criștalul, și, în
mijlocul scaunului și împrejurul scaunului,
4 vite pline fiind de ochi, denainte și denapoi.
7 Și vita cea dentîiu, aseamenea cu leul, și a
doua vită, aseamenea cu vițelul, și a treia
vită, avînd obrazul ca un om, și a patra vi-
8 tă, aseamenea cu vulturul zburînd. Și 4
vite, una la sine avea cîte șase aripi împrejur,
și pre denlăuntru pline fiind de ochi, și
odihnă n-au ziua și noaptea, zicînd: „Sfînt,
sfînt, sfînt, Domnul Dumnezeu, Atotțiiito-
riul, Cela ce era și Cela ce iaste și Cela ce
9 vine!“ Și, cînd vor da vitele mărire și
cinste și mulțămită Celui ce șădea pre
scaunul Celui ce e viu în veacii veacilor,
10 Cădea-vor cei 24 de bătrîni înaintea Celui
ce șăde pre scaun și să închină Celui ce e
viu în veacii veacilor și pun cununile lor înă-
11 intea scaunului, Zicînd: „Vreadnic ești,
Doamne, să iai mărirea și cinstea și putearea,
căci Tu ai zidit toate și pentru voia Ta sînt
și s-au zidit!“

CAP V

1 **S**i văzui pre direapta Celui ce șădea
pre scaun carte scrisă denlăuntru
și den afară, pecetluită cu peceți
2 șapte. Și văzui înger putearnic
strigînd cu glas mare: „Cine iaste
vreadnic să deșchiză cartea și să dezleage
3 pecețile lui?“ Și nimenea nu putea în
ceriu, nici pre pămînt, nici dedesuptul pă-
mîntului să deșchiză cartea, nici să o vază
4 pre ea. Și eu plîngeam mult, căci nimenea
nu să află vreadnic să o deșchiză și să citeas-
5 că cartea, nici să o vază pre ea. Și unul
den cei bătrîni zise mie: „Nu plînge!
Iată, au biruit leul, cela ce iaste den fealiul
Iudei, rădăcina lui David, să deșchiză
cartea și să dezleage ceale șapte peceți ale

ei“. Și văzui și, iată, în mijlocul scau- 6
nului și celor patru vite și în mijlocul bătrî-
nilor, Miel stînd ca cum ar fi jungheat, avînd
coarne șapte și ochi șapte, carii sînt ceale
șapte ale lui Dumnezeu duhuri, ceale trimi- 7
se în tot pămîntul. Și veni și luo cartea 8
den direapta Celuia ce șădea pre scaun. Și,
cînd luo cartea, ceale patru vite și cei 24 de
bătrîni căzură înaintea Mielului, avînd fiește-
carele alăute și năstrăpi de aur, pline fiind
de tămîieri, carele sînt rugile svinților.
Și cîntă cîntare noao, zicînd: „Vreadnic 9
ești să iai cartea și să deșchizi pecețile ei,
căci Te-ai jungheat și ai răscumpărat lui
Dumnezeu pre noi cu sîngele Tău, dentru
tot fealiul și limba și norod și neam. Și 10
ai făcut pre noi Dumnezeului nostru împă-
rați și preoți, și vom împărăți pre pămînt“.
Și văzui și auziu glas de îngeri mulți, 11
împrejurul scaunului și vitelor și bătrînilor,
și mii de mii Zicînd cu glas mare: „Vread- 12
nic iaste Mielul cel jungheat să ia putearea
și avuția și înțelepciunea și vîrtutea și cinstea
și mărirea și bună cuvîntarea!“ Și toată 13
zidirea care iaste în ceriu și pre pămînt, și
dedesuptul pămîntului, și ceale ce sînt la
mare, și ceale dentru eale toate, am auzit
zicînd: „Celui ce șădea pre scaun și Mielului
—blagoslovenia și cinstea și mărirea și tăria,
în veacii veacilor!“ Și ceale patru vite 14
zicea: „Amin!“ Și cei 24 de bătrîni au căzut
și s-au închinat Celui viu în vecia veacilor.

CAP VI

1 **S**i văzui cînd deșchise Mielul una
den peceți și auziu unul den ceale
4 vite zicînd ca un glas de tunet:
„Vino și vezi!“ Și văzui și, 2
iată, un cal alb, și cela ce șădea
pre el avînd arc; și să deade lui cunună și
ieși biruind și ca să biruiască. Și cînd 3
deșchisă peceatea a doua, auziu cea a doua
vită zicînd: „Vino și vezi!“ Și ieși alt cal 4
roib, și celui ce șădea preste el să deade lui
să ia pacea de pre pămînt și ca unul pre
alalt să junghe; și i s-au dat lui sabie mare.
Și cînd au deșchis a treia peceate, auzit-am 5
a treia vită zicînd: „Vino și vezi!“ Și văzui
și, iată, un cal negru, și cela ce șădea pre
el avînd cumpănă în mîna lui. Și auziu 6
glas în mijlocul celor patru vite zicînd: „Un
șinic de grîu într-un dinariu și trei șinice
de orz într-un dinariu; și untdelemnului
și vinului să nu faci strîmbătate“. Și 7
cînd deșchise peceatea a patra, auziu
glasul cei a patra vită zicînd: „Vino și
vezi!“ Și văzui și, iată, cal galben, și 8
cela ce șădea deasupra lui, numele lui—

Moartea; și iadul urmează cu el; și să deade lor biruință să omoară preste a patra parte a pământului, cu sabie și cu foamete și cu moarte și de fiarăle pământului. Și când să deșchise a cincea peceate, văzut-am dedesuptul jîrtăvnicului sufletele celor jungheați pentru cuvîntul lui Dumnezeu și pentru mărturia care avea. Și striga cu glas mare zicînd: „Pînă cînd, Stăpînul cel sfînt și adevărat, nu judeci și nu izbîndești sîngele nostru de la cei ce lăcuiesc pre pămînt?” Și s-au dat la fieștecarele veșminte albe și să grăi lor ca să să odihnească încă vreamă puțină pînă unde se vor plini și cei împreună robi cu ei și frații lor, ceia ce vor să să omoară ca și ei. Și văzuiu cînd să deșchise peceata a șasea și, iată, cutremur mare s-au făcut, și soarele s-au făcut negru ca un sac de păr, și luna s-au făcut ca sîngele, și stealele ceriului au căzut la pămînt, precum smochinul leapădă smochinele ceale crude ale ei, de mare vînt clătindu-să. Și ceriul să osebi, ca o carte învălindu-să, și tot muntele și ostrovul den locurile lor s-au clătît. Și împărații pământului și boiarii și bogății și căpitanii și cei tari și tot robul și tot slobodul s-au ascuns pre ei în peștere și în pietrile munților. Și zic piștrilor și munților: „Cădeți preste noi și ne ascundeți pre noi de cătră fața Celui ce șade pre scaun și de cătră urgia Mielului, Căci au venit ziua cea mare a urgiei Lui și cine poate să stea?”

CAP VII

Si după aceasta văzuiu 4 îngeri stînd la ceale patru unghiuri ale pămîntului, și ceale patru vînturi ale pămîntului ca să nu sufle vînt pre pămînt, nici preste mare, nici preste tot copaciul. Și văzuiu pre alt înger care era suit de la răsărita soarelui, avînd peceata Dumnezăului celui Viu. Și strigă cu glas mare celor patru îngeri căroră s-au dat lor să strice pămîntul și marea, zicînd: „Să nu stricați pămîntul, nici marea, nici copacii, pînă vom pecetlui pre robii Dumnezăului nostru preste frunțile lor“. Și auziiu numărul celor pecetluiți, 144000 pecetluiți dentru tot fealiul fiilor lui Israil: Den fealiul Iudii, 12000 pecetluiți; den fealiul lui Ruvim, 12000 pecetluiți; den fealiul lui Gad, 12000 pecetluiți; Den fealiul lui Asir, 12000 pecetluiți; den fealiul lui Neftalim, 12000 pecetluiți; den fealiul lui Manasis, 12000 pecetluiți; Den fealiul lui Simeon, 12000 pecetluiți; den fealiul lui Levi, 12000 pecetluiți; den fealiul lui Isahar, 12000 pecetluiți; Den fealiul

lui Zavolon, 12000 pecetluiți; den fealiul lui Iosif, 12000 pecetluiți; den fealiul lui Veniamin, 12000 pecetluiți. După aceasta văzuiu și, iată, gloată multă, pre careă să o numere pre ea nimenea nu poate, den toată limba, și fealiuri și noroadă și neamuri stînd înaintea scaunului și înaintea Mielului, îmbrăcați fiind cu veșminte albe, și finici în mînilor, și strigînd cu glas mare zicînd: „Mîntuirea Celui ce șade pre scaunul Dumnezăului nostru, și Mielului“. Și toți îngerii sta împrejurul scaunului și bătrînilor și celor patru vite și căzură înaintea scaunului preste fața lor și s-au închinat lui Dumnezeu, zicînd: „Amin! Blagoslovenia și mărirea și înțelepciunea și mulțămîta și cinstea și putearea și vîrtutea — Dumnezăului nostru, în veacii veacurilor! Amin!“ Și răspuse unul den cei bătrîni, zicînd mie: „Aceștea carii sînt îmbrăcați cu îmbrăcămintele ceale albe, carii sînt și de unde au venit?“ Și zisu lui: „Doamne, Tu știi!“ Și zise mie: „Aceștea sînt ceia ce vin din scîrba cea mare și au lărgit veșmintele lor și au albit veșmintele lor cu sîngele Mielului. Pentru aceea sînt înaintea scaunului lui Dumnezeu și slujescu Lui ziua și noaptea în besearica Lui și Cela ce șade pre scaun va sălășlui spre ei. Nu vor mai flămînzî, nici vor mai însătoșa, nici va cădea pre ei soarele, nici tot zăduhul, Căci Mielul, Cel den mijlocul scaunului, va paște pre ei și va povăzui pre ei la izvoară de ape vii și va șterge Dumnezău toată lacrăma de la ochii lor“.

CAP VIII

Si cînd deșchise peceata a șaptea, să făcu tăceare în ceriu ca vreo jumătate de ceas. Și văzuiu pre cei șapte îngeri, carii înaintea lui Dumnezău stau, și s-au dat lor șapte trîmbițe. Și alt înger veni și stătu preste jîrtăvnic, avînd cădealniță de aur, și să deade lui tămîieri multe, ca să dea rugăciunilor sfinților tuturor preste jîrtăvnicul cel de aur, cel denaintea scaunului. Și să sui fumul tămîierilor cu rugăciunile sfinților, den mîna îngerului, înaintea lui Dumnezău. Și luo îngerul cădealnița și o împlu pre ea den focul jîrtăvnicului și o puse pre pămînt; și să făcură glasuri și tunete și fulgere și cutremur. Și cei șapte îngeri avînd ceale șapte trîmbițe să gătiră ca să trîmbițeaze. Și cel dentîiu înger au trîmbițat, și să făcu grindină și foc amestecat cu sînge și să aruncă pre pămînt; și a treia parte de copaci au ars, și toată iarba veardă au ars. Și al doilea înger au trîmbițat, și ca un munte mare cu foc ar-

zîndu-se să aruncă în mare și să făcu a treia
 9 parte den mare sînge; Și muri a treia parte
 de zidirile ceale den mare, ceale ce au
 suflete, și a treia parte den corăbii s-au stri-
 10 cat. Și al treilea înger au trîmbițat, și
 căzu den ceriu stea mare, arzînd ca o făclie,
 și căzu preste a treia parte a rîurilor și preste
 11 izvoarăle apelor. Și numele stealei să zice
 Pelin; și să făcu a treia parte ca pelinul și
 mulți den oameni au murit de apă, căci
 12 s-au amărit. Și al patrulea înger au trîmbi-
 țat, și s-au rănit a treia parte a soarelui și a
 treia parte a lunii și a treia parte a stealelor,
 ca să să întunece a treia parte a lor și ziua
 să nu lumineaze a treia parte a ei, și noaptea
 13 așijderea. Și văzuiu și auziu un înger
 zburînd în mijlocul ceriului, zicînd cu glas
 mare: „Vai, vai, vai celor ce lăcuiesc pre
 pămînt, den ceale rămase glasuri de trîmbi-
 țe a celor trei îngeri ce vor să trîmbițezeze!”

CAP IX

1 i al cincelea înger au trîmbițat, și
 văzuiu o stea den ceriu căzînd la
 2 pămînt și să deade lui cheaia fîntî-
 nii fără-fundului. Și deșchise
 fîntîna fără-fundului și să sui fum
 den fîntînă ca un fum de cuptoriu mare,
 și să întunecă soarele și văzduhul de fumul
 3 fîntînii. Și den fum ieșiră lăcuste pre
 pămînt și să deade lor puteare precum au
 4 puteare scorpiile pămîntului. Și să grăi
 lor ca să nu strice iarba pămîntului, nici
 toată verdeața, nici tot copaciul, fără nu-
 mai pre oameni sînguri, carii n-au peceatea
 5 lui Dumnezeu preste fruntea lor. Și să
 deade lor ca să nu omoară pre ei, ce ca să
 să muncească luni cinci, și munca lor — ca
 6 munca scorpiei cînd va lovi pre om. Și
 în zilele acealea ceare-vor oamenii moartea
 și nu o vor afla pre ea; și vor pohti să moară,
 7 și va fugi moartea de la ei. Și asemănările
 lăcustelor — aseamenea cu caii ce sînt gătiți
 spre războiu, și preste capetele lor — ca niște
 cununi aseamenea cu aurul, și obrazele lor
 8 — ca obrazul oamenilor. Și avea păr ca
 părul muierilor, și dinții lor ca ai leilor era.
 9 Și avea zale ca zalele de fier, și glasul aripilor
 lor — ca glasul de cară multe de cai ce alear-
 10 gă la războiu. Și au coade aseamenea cu
 ale scorpiilor și bolduri era în coadele lor,
 și putearea lor — a strica pre oameni luni 5.
 11 Și au preste eale împărat pre îngerul
 beznii, numele lui jidovește Avvadon, și în
 limba elinească are numele Cel-ce-piarde.
 12 Un vaiu au trecut, iată, vin încă doao vai
 13 după aceasta. Și al șaselea înger au
 trîmbițat, și am auzit un glas den ceale
 patru cornuri ale jîrtăvnicului celui de
 14 aur denaintea lui Dumnezeu Zicînd

celui al șasele înger care avea trîmbița:
 „Dezleagă pre cei patru îngeri, cei legați la
 rîul cel mare, Efratul“. Și s-au dezlegat 15
 cei patru îngeri, cei gătiți la ceasul și ziua
 și luna și anul, ca să omoară a treia parte
 den oameni. Și numărul oștii călărimei 16
 — doozeci de mii de zeci de mii; și am auzit
 numărul lor. Și așa am văzut caii la ve- 17
 deare și pre cei ce șădea preste ei, avînd za-
 le de foc și de iachinth și de iarbă pucioasă;
 și capetele cailor — ca capetele leilor, și den
 gurile lor iase foc și fum și iarbă pucioasă.
 De aceastea trei s-au omorît a treia parte 18
 den oameni: de fum și de foc și de iarba
 cea pucioasă ce ieșia den gurile lor. Pen- 19
 tru că puterile lor în gura lor sînt, pentru
 că coadele lor aseamene-s cu șerpui, avînd
 capete, și cu eale vatămă. Și ceialți 20
 dentru oameni, carii nu s-au omorît cu ranele
 aceastea, nici s-au pocăit de faptele mînilor
 lor, ca să nu să închine dracilor și idolilor
 celor de aur și de argint și celor de aramă
 și celor de piatră și celor de lemn, carele
 nici a vedea pot, nici a auzi, nici a umbla.
 Și nu s-au pocăit de uciderile lor, nici de 21
 fermecăturile lor, nici den curvia lor, nici
 den furtișagurile lor.

CAP X

1 i văzuiu pre alt înger tare pogorîndu
 den ceriu, îmbrăcat cu nor, și
 curcubeu preste capul lui, și obra-
 zul lui ca soarele, și picioarele lui
 ca stîlpui de foc; Și avea 2
 în mîna lui carte deșchisă. Și puse piciorul
 lui cel drept pre mare, iară cel stîngu pre
 pămînt Și strigă cu glas mare, ca cum 3
 răcnește leul. Și cînd au strigat, au grăit
 șapte tunete cu glasurile lor. Și cînd au 4
 grăit șapte tunete glasurile lor, vream să
 scriu, și auziu glas den ceriu zicîndu-mi:
 „Pecetluiaste ceale ce au grăit ceale șapte
 tunete și nu aceastea scrie“. Și îngerul 5
 carele am văzut stînd pre mare și pre pămînt
 rădică mîna lui în ceriu Și să jură 6
 întru Cel viu în veacii veacilor, Carele au
 zidit ceriul și ceale dentru el, și pămîntul și
 ceale dentru el, și marea și ceale dentru ea,
 că vream nu va mai fi, Ce, în zilele glasu- 7
 lui celui al șaptelea înger, cînd va vrea să
 trîmbițezeze, și să va săvîrși taina lui Dumne-
 zău, în ce chip au binevestit robilor Săi, pro-
 rocilor. Și glasul carele am auzit den 8
 ceriu, iarăș grăind cu mine și zicînd: „Pasă,
 ia cărticeaua cea deșchisă den mîna îngeru-
 lui celui ce stă pre mare și pre pămînt!“
 Și mă duș cătră înger, zicînd lui: „Dă-m mie 9
 cărticeaua!“ Și zise: „Ia-o și o mănîncă pre
 ea, și-ț va amărî pîntecele tău, ce în gura ta va
 fi dulce ca miarea“. Și luaiu cărticeaua 10

den mîna îngerului și o mîncăiu pre ea și, iată, în gura mea, dulce ca miarea; și deaca o mîncăiu pre ea, să amări pîntecele mieu.

11 Și zise mie: „Trebuie tu iarăși să prorocești de noroade și neamuri și limbi și împărați mulți“.

CAP XI

1 **S**i mi să deade o trestie aseamenea ca un toiag, zicînd: „Scoală-te și măsură besearica lui Dumnezeu și jîrtăvnicul și pre cei ce să închină într-însa. Și curtea cea denlă-
2 untru a besearicii scoate afară, și să nu o măsuri pre ea, căci s-au dat limbilor și ce-
3 tatea cea sfîntă o vor călca 42 de luni. Și voi da celor doao mărturii ale mele și vor proro-
4 ci zile 1260, încinși fiind cu saci. Aceștea sînt cei 2 maslini și doao sfeașnice,
5 cealea ce înaintea Dumnezăului pămîntului stau. Și cine pre ei va să-i dodeiască, focu
6 iase den gura lor și mistuiaște pre vrăjmașii lor; și oricine va să le facă lor strîmbătate,
7 așa trebuie acela să să omoară. Aceștea au puteare să închiză ceriul, ca să nu ploaie
8 ploaie în zilele prorociei lor, și puteare au asupra apelor să le întoarcă pre eale în sînge
9 și să lovească pămîntul cu toată rana, ori de cîte ori vor vrea. Și cînd vor săvîrși
10 mărturia lor, fiara ieșînd den beznă face-va războiu cu ei și va birui pre ei și va ucide
11 pre ei. Și stîrvurile lor—pre ulița cea mare a cetății carea să cheamă duhovniceaște
12 Sodomul și Eghipetul, unde și Domnul nostru s-au răstignit. Și vor vedea den no-
13 roade și fealiuri și limbi și neamuri stîrvurile lor zile trei și jumătate, și stîrvurile lor nu
14 le vor lăsa să să puie în mormînturi. Și ceia ce lăcuiesc pre pămînt bucura-să-vor
15 de ei și să vor veseli și daruri vor trimite unul altuia, căci acești doi proroci au mun-
16 cit pre cei ce lăcuiesc pre pămînt. Și după trei zile și jumătate, duhul vieții de la
Dumnezău întră preste ei și stătură pre picioarele lor și frică mare au căzut preste
ceia ce vād pre ei. Și auziră glas mare den ceriu zicînd lor: „Suiți-vă aicea!“ Și să
suiră în ceriu cu norul și priviră pre ei vrăjmașii lor. Și într-acela ceas s-au făcut
cutremur mare și a zecea parte den cetate au căzut și s-au omorît întră cutremur nume
de oameni 7000, și ceialalți plini de frică să făcură și deaderă mărire Dumnezăului
ceriului. Al doilea vai să duse, vaiul cel al treilea vine degrabă. Și cel al șaptelea
înger au trîmbițat, și să făcură glasuri mari în ceriu, zicînd: „Fură împărățiile lumii
Domnului nostru și Hristosului Lui și va împărăți în veacii veacilor“. Și cei 24
de bătrîni, ceia ce înaintea lui Dumnezeu șād pre scaunele lor, au căzut preste
fețele lor și s-au închinat lui Dumnezeu,

Zicînd: „Mulțemim Ție, Doamne Dumne- 17
zăule, Atotțitoriule, Cela ce ești și Care 18
erași și Care ești viitoriu, căci ai luat putearea Ta cea mare și ai împărățit. Și limbile
19 s-au urgisit, și veni urgia Ta și vreamea celor morți a să judeca și a da plata robilor
Țăi, prorocilor și sfînților și celor ce să tem de numele Țău, celor mici și celor mari, și
a strica pre ceia ce strică pămîntul!“ Și
20 să deșchise besearica lui Dumnezeu în ceriu și să arată chivotul făgăduinței Lui în be-
searea Lui și să făcură fulgere și glasuri și tunete și cutremur și grindină mare.

CAP XII

1 **S**i semn mare să arată în ceriu: mu- 1
iare îmbrăcată fiind cu soarele, și 2
luna dedesuptul picioarelor ei, și 3
pre capul ei cunună de 12 steale. 4
5 Și, în pîntece avînd, striga chinin-
6 du-să și muncindu-să să nască. Și să arată
7 alt semn în ceriu: și, iată, bălaur mare de
8 foc, avînd capete șapte și coarne 10, și preste
9 capetele lui steme șapte. Și coada lui
10 trăgea a treia parte den stealele ceriului și
11 le puse pre eale la pămînt. Și bălaurul sta
12 înaintea muierii ceia ce vrea să nască, ca,
13 cînd va naște pre fiul ei, să-l mănînce. Și
14 născu făt carele va să pască toate limbile
15 cu toiag de fier. Și să hrăpi fiul ei cătră
16 Dumnezău și cătră scaunul Lui, Și mu-
17 iarea fugi în pustiiu unde are loc gătit de la
18 Dumnezău, ca acolo să o hrănească pre ea
19 zile 1000 și 260. Și să făcu războiu în
20 ceriu: Mihail și îngerii lui au dat războiu cu
bălaurul și bălaurul au dat războiu și îngerii
lui. Și n-au putut, nici loc s-au aflat lor
încă în ceriu. Și bălaurul cel mare, șarpele
cel vechiu, cela ce să cheamă diavolul și
satana, cela ce înșală lumea toată, să aruncă
la pămînt, și îngerii lui s-au aruncat împr-
ună cu el. Și auziiu glas mare zicînd în
21 ceriu: „Acum să făcu mîntuirea și putearea
22 și împărăția Dumnezăului nostru și biru-
23 ința Hristosului Lui, căci să oborî pîrișul
24 fraților noștri, cela ce pîraște pre ei înaintea
25 Dumnezăului nostru, ziua și noaptea. Și ei
26 au biruit pre el pentru sîngele Mielu-
lui și pentru cuvîntul mărturiei lor și n-au
iubit sufletul lor, pînă la moarte. Pentru
27 aceea, veseliți-vă, ceriurilor și cei ce să-
28 lășluit într-însele! Vai celor ce lăcuiesc păm-
29 întul și marea, căci s-au pogorît diavolul
30 cătră voi, cela ce are mînie mare, știînd că
31 puțină vreme are“. Și cînd văzu bălau-
32 rul că s-au pus la pămînt, au gonit pre mu-
33 iarea carea au născut fătul. Și să deade-
34 ră muierii doao aripi ale vulturului celui
mare, ca să zboare în pustiiu, în locul ei,
unde să hrănească acolo vreme și vrea-

mi și jumătate de vreme, de cătră fața
 15 șarpelui. Și aruncă șarpele denapoia
 16 muierii den gura lui apă ca un rîu, ca să o
 17 ducă rîul pre ea. Și ajută pămîntul mu-
 18 ierii, și deșchise pămîntul gura lui și înghiți
 rîul carele aruncă bălaurul den gura lui.
 Și să minie bălaurul asupra muierii și să
 duse să facă războiu cu cei rămași ai semin-
 ției ei, ceia ce păziia poruncile lui Dumne-
 zău și au mărturia lui Iisus Hristos. Și
 stătuiu pre năsipul mării.

CAP XIII

1 **S**i văzuiu den mare o fiară suindu-
 se, avînd capete șapte și coarne
 zece, și preste coarnele ei zece
 2 steme, și preste capetele ei nume
 de hulă. Și hiara carea am văzut
 era aseamenea cu pardosul, și picioarele ei
 ca de urs, și gura ei ca gura leului. Și deade
 ei bălaurul putearea lui și scaunul lui și
 3 volnicie mare. Și văzuiu unul den cape-
 tele ei ca cum ar fi jungheat spre moarte,
 și rana morții lui s-au vindecat și să minună
 4 în tot pămîntul denapoia hiarăi. Și s-au
 închinat bălaurului carele au dat biruință
 hiarăi și să închinară hiarăi, zicînd: „Cine
 e aseamenea cu hiara? Cine poate să dea
 5 războiu cu ea?“ Și să deade ei gură, gră-
 ind mari și hule și să deade ei volnicie să facă
 6 luni patruzeci și doao. Și deșchise gura ei
 spre hulă cătră Dumnezău, a blestema nume-
 le Lui și cortul Lui și pre cei ce în ceriu sălăș-
 7 luiesc. Și să deade ei să facă războiu cu
 svinții și să-i biruiască pre ei și să deade ei
 biruință preste toată limba și neam și fealiu.
 8 Și să vor închina ei toți ceia ce lăcuiesc
 pre pămînt, căroră nu-s scrise numele în
 9 cartea vieții, a Mielului celui jungheat, de
 la izvodirea lumii. Oricine are urechi,
 10 auză! Oricine robie adună, la robii merge.
 Oricine cu sabia va omorî, trebuie el cu sabia
 să să omoară. Aicea iaste răbdarea și credința
 11 svinților. Și văzuiu altă hiară suindu-se
 de la pămînt, și avea coarne doao aseame-
 nea cu ale mielului, și grăiia ca un bălaur.
 12 Și biruința hiarăi cei dentiiu, toată o face
 înaintea ei; și face pămîntul și pre cei ce
 lăcuiesc întru el ca să să închine hiarăi
 dentiiu, căruia s-au vindecat rana morții lui.
 13 Și face seamne mari, ca și foc să facă să să
 pogoare den ceriu pre pămînt înaintea
 14 oamenilor, Și înșală pre ceia ce lăcuiesc
 pre pămînt pentru seamnele carele s-au dat
 lui să facă înaintea hiarăi, zicînd celor ce lă-
 cuiesc pre pămînt să facă chip hiarăi care
 15 are rana sabiei și au trăit. Și să deade ei
 să dea duh chipului hiarăi ca să și grăiască

chipul fiarăi și să facă oricîți nu se vor
 închina la chipul fiarăi ca să să omoară.
 Și face pre toți, pre cei mici și pre cei mari, 16
 și pre cei bogați și pre cei săraci, și pre cei
 volnici și pre robi, ca să le dea lor însemnare
 preste mîna lor cea direaptă au preste frun-
 tea lor. Și ca nimenea să nu poată să 17
 cumpere au să vînză, fără numai cela ce
 are semnul au numele fiarăi au numărul
 numelui ei. Aicea iaste înțelepciunea. 18
 Cela ce are minte, socotească numărul fia-
 răi, pentru că numărul omului iaste. Și
 numărul ei: 666.

CAP XIV

1 **S**i văzuiu și, iată, Mielul stînd pre
 muntele Sionului, și cu El 144000,
 avînd numele Tatălui Lui scris pre
 2 fruntea lor. Și auziuu glas den
 ceriu ca glas de ape multe și ca
 3 glas de tunet mare, și glas am auzit de alău-
 tari zicînd cu alăutele lor. Și cîntă ca o
 cîntare noao înaintea scaunului și înaintea
 celor patru vite și celor bătrîni; și nimenea
 nu putea să știe cîntarea, fără numai ceale
 4 144000, cei cumpărați de la pămînt.
 Aceștea sînt carii cu muieri nu s-au pîngă-
 5 rit, pentru că verguri sînt; aceștea carii
 merg după Miel, oriunde va merge; aceștea
 s-au cumpărat de la oameni, începătură lui
 Dumnezău și Mielului. Și în rostul lor
 6 nu s-au aflat vicleșug, pentru că nevinovați
 sînt înaintea scaunului lui Dumnezeu. Și
 7 văzuiu pre alt înger zburînd în mijlocul ce-
 riului, avînd Vestire-bună veacinică a bine-
 vesti pre ceia ce lăcuiesc pre pămînt și toată
 limba și fealiul și neamul și norodul, Zi-
 8 cînd cu glas mare: „Teameți-vă de Dumne-
 zău și dați Lui mărire, căci au venit ceasul
 judecății Lui, și vă închinați Celui ce au
 făcut ceriul, și pămîntul, și marea, și izvoară-
 le apelor!“ Și alt înger au urmat, zicînd:
 9 „Căzu, căzu Vavilonul, cetatea cea mare,
 căci den vinul mîniei curviei ei au adăpat
 toate limbile!“ Și al treilea înger au ur-
 10 mat, zicînd cu glas mare: „Oricine fiarăi să
 închină și chipului ei și ia semn pre fruntea
 lui sau pre mîna lui, Și acela va bea den
 11 vinul mîniei lui Dumnezău cel dires nea-
 mestecat în păharul urgiei Lui și se va munci
 cu foc și cu iarbă pucioasă înaintea îngerilor
 celor sfinți și înaintea Mielului. Și fu-
 12 mul muncii lor să suie în veacul veacurilor
 și n-au odihnă ziua și noaptea ceia ce să
 închină fiarăi și chipului ei și cine ia
 însemnarea numelui ei. Aicea răbda-
 13 rea sfinților iaste, aicea ceia ce păzăsc
 poruncile lui Dumnezău și credința lui
 Iisus“. Și auziuu glas den ceriu zicînd
 mie: „Scrie: ‘Fericți cei morți, cei ce

întru Domnul mor de acum!’ ‘Așa —zice Duhul— ca să să odihnească den osteneale-
 14 le lor, iară lucrurile lor urmează cu ei!’“ Și
 văzuiu și, iată, nor alb, și preste nor șă-
 zînd aseamenea cu Fiul Omului, avînd preste
 capul Lui cunună de aur și în mîna Lui
 15 seacere ascuțită. Și alt înger ieșind den ce-
 riu, strigînd cu mare glas Celui ce ședea preste
 nor: „Trimite seacerea Ta și seacera, căci
 au venit ție ceasul a seceera, căci s-au uscat
 16 săcerătura pămîntului“. Și puse Cela ce șe-
 dea preste nor seacerea Lui pre pămînt și să
 17 seceră pămîntul. Și alt înger ieși den
 besearica cea den ceriu, avînd și acesta
 18 seacere ascuțită. Și alt înger ieși den
 jîrtăvnic, avînd putearea focului, și striga
 cu glas mare celui ce avea seacerea cea ascu-
 țită, zicînd: „Trimite seacerea ta cea ascuțită
 și culeage strugurii [viei] pămîntului, căci
 19 s-au copt poamele ei“. Și puse îngerul
 seacerea lui în pămînt și au cules via păm-
 20 mîntului și au pus în teascu cel mare al
 mîniei lui Dumnezeu. Și să călcă teascu
 afară den cetate și ieși sînge den teascu
 pînă la frîmile cailor de stadii 1600.

CAP XV

1 i văzuiu alt semnu în ceriu, mare
 și minunat: îngeri șapte avînd rane
 șapte, ceale de apoi, căci întru eale
 s-au săvîrșit mînia lui Dumnezeu.
 2 Și văzuiu ca o mare de sticlă
 amestecată cu foc și pre ceia ce biruia den
 hiară și den chipul lui și dentru însemnarea
 lui, den numărul numelui lui, stînd preste
 marea cea de sticlă, avînd alăute ale lui
 3 Dumnezeu. Și cîntă cîntarea lui Moisi,
 robul lui Dumnezeu, și cîntarea Mielului,
 zicînd: „Mari sînt și minunate lucrurile Tale,
 Doamne Dumnezeu Atotțiatoriul! Direap-
 te-s și adevărate căile Tale, Împăratul sfinți-
 4 lor! Cine nu să va teame de Ține, Doamne,
 și nu va mări numele Tău? Că sîngur drept
 ești, căci toate limbile vor veni și să vor
 închina înaintea Ta, căci dreptățile Tale
 5 s-au arătat“. Și după aceasta văzuiu și,
 iată, să deșchise besearica cortului mărtu-
 6 riei în ceriu. Și ieșiră cei șapte îngeri
 avînd ceale șapte rane, den besearică, îmbră-
 cați cu in curat și luminat și încinși prejur
 7 piepturi cu brîne de aur. Și una den ceale
 patru vite deade celor șapte îngeri șapte
 năstrăpi de aur, pline fiind de mînia lui
 Dumnezeu, Celui viu în veacii veacurilor.
 8 Și să împlu besearica de fum den mărirea lui
 Dumnezeu și de putearea Lui, și nimenea nu
 putea să între în besearică pînă să vor săvîr-
 și ceale șapte rane ale celor șapte îngeri.

CAP XVI

i auziu glas mare den besearică, 1
 zicînd celor șapte îngeri: „Păsați
 de vărsați năstrăpile mîniei lui
 Dumnezeu în pămînt!“ Și să 2
 duse cel dentiu și turnă năstrapa
 lui preste pămînt și să făcu rană rea și
 cumplită la oamenii ceia ce au însemnarea
 hiarăi și la ceia ce la chipul ei să închină.
 Și al doilea înger turnă năstrapa lui în mare 3
 și să făcu sînge ca unui mort, și tot sufletul
 viu au murit în mare. Și al treilea înger 4
 au turnat năstrapa lui în rîuri și în izvoarele
 apelor, și să făcu sînge. Și auziu pre 5
 îngerul apelor zicînd: „Dirept ești, Doamne,
 și Cela ce ești și Cela ce ai fost și Cel Prea-
 cuvios, căci acestea ai judecat: Căci 6
 sîngele sfinților și al prorocilor au vărsat, și
 sînge ai dat lor să bea, pentru că vreadnici
 sînt!“ Și auziu altul den jîrtăvnic zicînd: 7
 „Așa, Doamne, Dumnezeu Atotțiatoriul,
 adevărate-s și direapte judecățile Tale!“
 Și al patrulea înger au turnat năstrapa lui 8
 preste soare, și să deade lui să jipuiască pre
 oameni cu foc. Și să pîrjoliră oamenii 9
 cu pîrjol mare, și huliră numele lui Dumne-
 zău, Celuia ce are biruință preste ranele
 acestea, și nu s-au pocăit să-I dea Lui mă- 10
 rire. Și al cincelea înger au turnat nă-
 strapa lui preste scaunul hiarăi și să făcu
 împărăția lui întunecoasă, și-ș mesteca 11
 limbile lor de durere. Și huliră pre Dum-
 năzăul ceriului de durerile lor și de ranele
 lor, și nu s-au pocăit de faptele lor. Și al 12
 șaselea înger au turnat năstrapa lui preste
 rîul cel mare, preste Efrat, și să uscă apa
 lui, ca să să gătească drumul împărățiilor
 celor de la răsăriturile soarelui. Și văzuiu 13
 den gura bălaurului și den gura hiarăi și
 den gura prorocului celui mincenos duhuri
 trei necurate, aseamenea cu broaștele.
 Pentru că sînt duhuri de draci, făcînd seamne 14
 a ieși la împărății pămîntului și a toată lu-
 mea, să-i adune pre ei spre războiul zilei
 aceia mari ai lui Dumnezeu Atotțiatoriul.
 „Iată că viu ca un tîlharu. Fericit cela ce pri- 15
 veghe și păzește hainele lui, ca să nu îmble
 gol și vor vedea grozăvia lui!“ Și adună 16
 pre ei la locul ce să cheamă jidovește Ar-
 maghedon. Și al șaptelea înger au vărsat 17
 năstrapa lui în văzduh și ieși glas mare den
 besearica ceriului, de la scaun, zicînd: „Fă-
 cutu-s-au!“ Și să făcură glasuri și trăsnete 18
 și fulgere, și cutremur s-au făcut mare, ca
 carele nu s-au făcut de cînd oamenii s-au făcut
 pre pămînt, ca acela cutremur așa de mare.
 Și să făcu și cetatea cea mare în trei părți, 19
 și cetățile limbilor au căzut, și Vavilonul cel
 mare să pomeni înaintea lui Dumnezeu să

dea lui păharul vinului mîniei urgiei Lui.
 20 Și tot ostrovul au fugit și munții nu s-au
 21 aflat. Și grindină mare ca un taland po-
 goară den ceriu preste oameni; și hulară oa-
 menii pre Dumnezău, den rana grindinii,
 căci mare iaste rana ei foarte.

CAP XVII

1 **S**i veni unul den cei șapte îngeri ceia
 ce avea ceale șapte năstrăpi și grăi
 cu mine, zicîndu-m: „Vino să-ți
 arăt judecata curvei cei mari, ceia
 ce șade preste apele ceale multe,
 2 Cu carea au curvit împărații pămîntului și
 s-au îmbătat den vinul curviei ei ceia ce lăcu-
 3 iesc pămîntul!“ Și mă aduse în pustiiu
 cu duhul și văzuiu o muiare șazînd pre o
 hiară roșie, plină de nume de hulă, avînd
 4 capete șapte și coarne zece. Și muiarea,
 îmbrăcată cu mohorît și cu roșiu, și poleită
 cu aur și cu piatră scumpă și cu mărgărita-
 riuri, avînd păhar de aur în mîna ei, plin
 fiind de urciuni și de necurăția curviei ei.
 5 Și în fruntea ei, nume scris, taină: Vavilonul
 cel mare, muma curvelor și urciunilor pă-
 6 mîntului. Și văzuiu pre muiare, beată
 fiind den sîngele svinților și den sîngele
 mărturiilor lui Iisus, și mă miraiu văzînd
 7 pre ea mirare mare. Și-m zise îngerul:
 „Pentru ce te-ai mirat? Eu ție voiu grăi
 taina muierii și a hiarăi ceia ce poartă pre
 ea, ceia ce are ceale șapte capete și ceale
 8 zece coarne. Hiara carea ai văzut era și
 nu iaste, și va să să suie den beznă și la perire
 să duce. Și să vor mira ceia ce lăcuiesc pre
 pămînt, căroră nu s-au scris numele în cartea
 9 vieții den izvodirea lumii, văzînd hiara că
 era și nu iaste, măcară că iaste. Aicea e
 mintii cel ce are înțelepciune. Ceale șapte
 capete șapte munți sînt, unde șade muiarea
 10 preste ei. Și împărați șapte sînt, cei cinci
 au căzut, și unul iaste; celalalt încă n-au
 venit, și, cînd va veni, puțin trebuie el să
 rămîie. Și hiara care era și nu iaste — și acesta
 al optulea iaste, și den cei șapte iaste și la
 11 perire merge. Și ceale zece coarne care
 ai văzut zece împărați sînt, carii împărăție
 încă n-au luat, ce puteare ca niște împărați
 12 un ceas iau cu hiara. Aceștea un gînd au,
 și putearea și biruința lor hiarăi o vor da-o.
 13 Aceștea cu Mielul vor da războiu, și Mielul
 va birui pre ei, căci Domn domnilor iaste și
 Împărat împăraților, și cei cu El — chemați
 14 și aleși și credincioși“. Și-m zise mie:
 „Apele carele ai văzut, unde șade curva,
 noroade și gloate sînt, și fealiuri și limbi.
 15 Și ceale zece coarne carele ai văzut preste
 hiară, aceștea vor urî pre curvă și pustie vor
 face-o pre ea și goală și cărnurile ei vor mîncă
 16 și pre ea vor arde-o cu foc. Pentru că

Dumnezău au dat la inemile lor să facă gîndul Lui și să facă un gînd și să dea împărăția lor hiarăi, pînă să vor săvîrși graiurile lui Dumnezău. Și muiarea pre care ai
 17 văzut iaste cetatea cea mare, ceaea ce are
 împărăție preste împărății pămîntului“.

CAP XVIII

1 **S**i după aceastea văzuiu înger pogo-
 rînd den ceriu, avînd biruință mare,
 și pămîntul să lumină de mărirea
 2 lui. Și strigă cu puteare, cu glas
 mare zicînd: „Căzu, căzu Vavilonul
 cel mare și să făcu lăcaș dracilor și pază a
 tot duhul necurat și pază a toată pasărea
 necurată și urîță. Căci den vinul mîniei
 3 curviei ei au băut toate limbile și împărații
 pămîntului cu ea au curvit și neguțitorii
 pămîntului den putearea desfătăciunii ei
 s-au îmbogățit“. Și auziiu alt glas den
 4 ceriu, zicînd: „Ieșiți dentru ea, norodul
 mieu, ca să nu vă amestecați cu păcatele ei
 și ca să nu luați den ranele ei; Căci ur-
 5 mară lor păcatele pînă la ceriu și pomeni
 Dumnezău nedireptatea ei. Răsplătiți
 6 ei după cum și ea au dat voao și îndoiti ei
 îndoite, după faptele ei; cu păharul carele
 au dires, direageți ei îndoit. Cît au mărit
 7 pre ea și s-au desfătat, pre atîta dați ei
 muncă și plîngere; căci în inima ei zice:
 ‘Șaz împărăteasă și văduo nu sînt și plîngere
 nu voiu vedea!’ Pentru aceeaa întru o zi
 8 veni-vor ranele ei: moarte și plîngere și
 foamete; și cu foc să va arde de tot, căci
 tare e Domnul Dumnezău, Cela ce judecă
 pre dînsa. Și vor plînge pre ea și să vor
 9 tîngui de ea împărații pămîntului ceia ce
 cu ea au curvit și s-au desfătat, cînd văd
 fumul arderii ei, De departe sînd, pentru
 10 frica muncii ei, zicînd: ‘Vai, vai, cetatea cea
 mare, Vavilonul, cetatea cea vîrtoasă, căci
 într-un ceas au venit judecata ta!’ Și
 11 neguțătorii pămîntului plîng și jălesc pre
 ea, căci povara lor nimenea nu o mai cumpă-
 12 ră, Povară de aur și de argint și de piatră
 scumpă și mărgăritari și de vișin și mohorît
 și mătase și roșiu și tot lemnul de thuin
 și tot vasul de elifand și tot vasul de lemn
 preacinstit și de aramă și de fier și de
 marmure Și scorțișoară și tămîieri și
 13 mir și tămîie și vin și untdelemn și făină
 de grîu și grîu și dobitoace și oi și cai și
 unealte și trupuri și suflete omenești. Și
 14 poama pohtei sufletului tău dusu-s-au de la
 tine, și toate grasele și luminatele dusu-s-au
 de la tine și nu le vei mai afla pre eale.
 Neguțătorii acestora, ceia ce s-au îmbogățit de
 15 la ea, de departe vor sta, pentru frica muncii

16 ei plîngînd și lăcrămînd. Și zicînd: 'Vai, vai, cetatea cea mare, cea îmbrăcață cu vi-
 17 son și cu mohorît și cu roșiu și poleită cu au-
 și cu piatră scumpă și mărgăritariu, Căci
 într-un ceas să pustii atîta avuție!' Și tot
 cîrmaciul și toată gloata cea den corabie și
 corăbiarii și cît lucrează marea de departe
 18 au stătut. Și striga, văzînd fumul arderei
 ei, zicînd: 'Cine aseamenea cu cetatea cea
 19 mare?' Și punea țărîină preste capete lor
 și striga plîngînd și jelînd, zicînd: 'Vai, vai,
 cetatea cea mare, întru carea s-au îmbogățit
 20 toți ceia ce au vase în mare den cinstea ei,
 căci un ceas să pustii!' Veselește-te asu-
 pra ei, ceriule și sfinții apostoli și prorocii,
 21 căci au judecat Dumnezău judecata voas-
 tră despre ea'. Și rădică un înger o pia-
 tră vîrtoasă, mare ca de moară, și o aruncă
 în mare, zicînd: 'Așa cu pornire să va băga
 Vavilonul, cetatea cea mare, și nu se va mai
 22 afla! Și glas de alăutari și de musică și
 de fluieraș și de trîmbițaș nu se va mai auzi
 întru tine, și tot meșterul a tot meștersugul
 nu se va mai afla întru tine, și glas de moară
 23 nu se va mai auzi întru tine! Și lumina
 sfeășnicului nu se va mai ivi întru tine, și
 glas de ginere și de nevastă nu se va mai auzi
 întru tine, căci neguțătorii tăi era mărății
 pămîntului, căci cu fărmeacătoria ta s-au
 24 înșălat toate limbile. Și într-înșă sînge de
 proroci și de sfinți s-au aflat și de toți cei
 jungheați pre pămînt'.

CAP XIX

1 i după aceasta am auzit glas de
 gloată multă mare în ceriu, zicînd:
 „Allilulia! Mîntuirea și mărirea
 și cinstea și putearea—Domnului
 2 Dumnezăului nostru! Căci di-
 reapte-s și adevărate judecățile Lui! Căci
 au judecat pre curva cea mare, care au stri-
 cat pămîntul cu curvia ei, și au izbîndit
 3 sîngele robilor Lui den mîna ei!“ Și, al
 doilea, au zis: „Allilulia! Și fumul ei să sui în
 4 veacii veacilor“. Și căzură bătrînii cei
 doaozeci și patru și ceale patru vite și s-au
 închinat lui Dumnezău, Celui ce ședea pre
 5 scaun, zicînd: „Amin! Allilulia!“ Și glas
 den scaun au ieșit, zicînd: „Lăudați pre
 Dumnezăul nostru, toți robii Lui și cei ce
 6 să tem de El, și cei mici și cei mari!“ Și
 auziiu ca un glas de gloată multă și ca un
 glas de ape multe și ca un glas de trăsnete
 tari, zicînd: „Allilulia! Căci au împărățit
 7 Domnul Dumnezău Atotțiiutoriul. Să
 ne bucurăm și să ne veselim și să dăm mă-
 rirea Lui, căci au venit nunta Mielului, și
 8 muiarea Lui s-au gătit pre sine; Și să
 deade ei ca să să îmbrace cu vișin curat

și luminat, pentru că vișinul—direptățile
 sfinților sînt“. Și zise mie: „Scrie: Feri-
 ciți cei ce-s chemați la cina nuntei Mielului!“
 9 Și zise mie: „Aceaste cuvinte adevărate
 sînt ale lui Dumnezău“. Și căzuiu înain-
 10 tea picioarelor lui să mă închin lui, și zise
 mie: „Caută să nu faci! Împreună-rob cu
 tine sînt și cu frații tăi ceia ce au mărturia lui
 Iisus. Lui Dumnezău te închină, pentru că
 mărturia lui Iisus iaste duhul prorociei“.
 Și văzuiu ceriul deschis și, iată, un cal alb,
 11 și Cel ce șade preste el chemîndu-Să Credin-
 cios și Adevărat, și cu dreptate judecă și
 12 dă războiu. Și ochii Lui—ca para focu-
 lui, și preste capul Lui—steme multe, avînd
 nume scris, carele nimenea nu-l știe, fără
 numai sîngur El. Și îmbrăcat cu haină
 13 vâpsită în sînge, și să cheamă numele Lui:
 Cuvîntul lui Dumnezău. Și oștile în ceriu
 14 urma după El pre cai albi, îmbrăcați fiind
 cu vișinu alb și curat. Și den gura Lui
 15 iase sabie ascuțită, ca cu ea să lovească limbi-
 le. Și El va paște pre eale cu toiag de fier,
 și El calcă teascul vinului lui Dumnezău și al
 16 urgiei lui Dumnezău Atotțiiutoriul. Și are
 preste haină și preste coapsa lui numele
 scris: Împăratul împăraților și Domnul
 17 domnilor. Și văzuiu pre un înger stînd
 în soare și strigă cu glas mare, zicînd tutu-
 18 ror pasărilor celor ce zboară în mijlocul
 ceriului: „Veniți și vă adunați la cina mare-
 lui Dumnezău, Ca să mîncăți trupuri de
 19 împărați și trupuri de căpitani și trupurile
 celor tari și trupurile cailor și ale celor ce
 șed pre dînșii și trupurile tuturor volnicilor
 și robilor și micilor și marilor!“ Și văzuiu
 20 hiara și împărații pămîntului și oștile lor
 adunate să facă războiu cu Cela ce șade pre
 cal și cu oastea Lui. Și să prinse hiara și,
 21 cu dînsa, prorocul cel mincinos, cela ce au
 făcut seamnele înaintea lui, cu carele au
 înșelat pre ceia ce au luat însemnarea hiarăi
 și pre cei ce să închină chipului ei. Vii s-au
 băgat amîndoi în iazărul focului cela ce arde
 cu iarbă pucioasă. Și ceialalți s-au omorît
 22 cu sabia Celui ce ședea pre cal, ceaea ce iase
 den gura Lui, și toate pasările s-au săturat
 den trupurile lor.

CAP XX

1 i văzuiu înger pogorîndu-se den ce-
 riu, avînd cheaia celui fără fund și
 lanțu mare în mîna lui. Și prinse
 2 pre bălaurul, pre șarpele cel de-nce-
 put, carele iaste diavulul și satana,
 și l-au ținut pre el 1000 de ani. Și-l puse
 3 pre el în cel fără fund și l-au închis pre el și
 au pecetluit deasupra lui, ca să nu mai înșale
 limbile, pînă să vor plini 1000 de ani. Și
 după aceastea trebuie el să să dezlege pu-

4 țină vreme. Și văzuiu scaune și șazură
pre eale și judecată li s-au dat lor, și sufletele
celor dărîmați pentru mărturia lui Iisus și
pentru cuvîntul lui Dumnezeu și cari nu
s-au închinat hiarăi, nici chipului ei, și n-au
luat însemnarea pre fruntea lor și preste mîna
lor. Și au trăit și au împărățit cu Hristos
5 1000 de ani. Iară ceialalți den morți
n-au învis pînă să vor săvîrși cea 1000 de
6 ani. Aceasta e învierea cea dentîiu. Fericit
și sfînt iaste cea ce are parte întru învierea
cea dentîiu! Asupra acestora moartea a doua
nu are biruință, ce vor fi preoți ai lui Dum-
nezău și ai lui Hristos și vor împărăți cu El
7 1000 de ani. Și cînd să vor săvîrși cea
1000 de ani, dezlega-să-va satana den temnița
lui și va ieși să înșale limbile ceale ce sînt în
ceale patru unghiuri ale pămîntului, pre Gog
și pre Magog, să-i adune pre ei la războiu,
8 căroră numărul lui—ca năsipul mării. Și
să suiră preste lățimea pămîntului și au în-
cungiurat tabăra sfinților și cetatea cea
9 îndrăgită. Și să pogorî foc den ceriu de
10 la Dumnezeu și au mîncat pre ei. Și diavu-
lul, cel ce înșela pre ei, să băgă în iazerul
de foc și de iarbă pucioasă, unde e hiara și
prorocul cel mincenos, și să vor munci ziua
11 și noaptea, în veacii veacilor. Și văzuiu
scaun albu, mare, și pre Cel ce șădea pre el,
de a Căruia față au fugit pămîntul și ceriul
12 și loc nu li se află lor. Și văzuiu pre
morți, mici și mari, stînd înaintea lui Dum-
nezău și cărți s-au deșchis; și altă carte
s-au deșchis, care iaste a vieții, și s-au jude-
cat morții den ceale ce era scrise în cărți,
13 după faptele lor. Și deade marea pre
14 morții cei dentrînșa. Și moartea și iadul
au dat morții dentrînșele și s-au judecat,
fieștecarele după faptele lor. Și moartea și
iadul s-au băgat în iazerul focului. Aceasta
15 iaste a doua moarte. Și oricarele nu s-au
aflat în cartea vieții scris, s-au băgat în
iazorul focului.

CAP XXI

1 **S**i văzuiu ceriu nou și pămînt nou,
pentru că ceriul cel dentîiu și pă-
mîntul cel dentîiu s-au trecut, și
2 marea nu mai iaste. Și eu, Ioan,
am văzut cetatea cea sfîntă, Ieru-
salimul nou, pogorînd den ceriu de la Dum-
nezău, gătită ca o mireasă împodobită băr-
batului ei. Și auziui glas mare den ceriu
3 zicînd: „Iată cortul lui Dumnezeu—cu oa-
menii, și va lăcui cu ei, și ei noroadele Lui
vor fi, și singur Dumnezeu va fi cu ei Dum-
nezău lor. Și va ștearge Dumnezeu toată
4 lacrăma de la ochii lor și moartea nu va mai
fi încă; nici plîngere, nici strigare, nici du-
reare nu va mai fi încă, căci ceale dentîiu
5 s-au dus“. Și zise Cela ce șădea preste
scaun: „Iată, noao toate le fac“. Și-m zise

mie: „Scrie, că aceastea cuvinte adevărate
și credincioase sînt“. Și zise mie: „Făcu-
tu-s-au! Eu sînt Alfa și Omega, începutul și
6 sfîrșitul, Eu celui setos da-i-voiu den izvorul
apei vieții în dar. Cela ce biruiaște moște-
7 ni-va toate și voiu fi lui Dumnezeu și el va fi
Mie fiu. Iară celor fricoși și necredincioși
8 și urîți și ucigași și curvari și fărîmători și
închinători de idoli și tuturor mincinoșilor,
partea lor—în iazerul cel ce arde cu foc și cu
iarbă pucioasă, care iaste a doua moarte“.
9 Și veni cătră mine unul den cei șapte îngeri,
ceia ce au ceale șapte năstrăpi, cealea ce
era pline de ceale șapte rane, ceale de apoi,
și grăi cu mine zicînd: „Vino să-ț arăt mi-
reasa, muierea Mielului“. Și mă duse pre
10 mine cu duhul pre o măgură mare și înaltă
și-m arătă mie cetatea cea mare, svîntul
Ierusalimul, pogorîndu-se den ceriu de la
Dumnezău, Avînd mărirea lui Dumnezeu. 11
Și luminătoriul ei—aseamenea cu piatra cea
prea cinstită, ca o piatră de iaspis, în chipul
12 cristallului. Și avînd zidu mare și înalt,
avînd porți 12, și la porți—îngeri 12 și nu-
me scrise deasupra, carele sînt ale celor 12
fealiuri ale fiilor lui Israil. Despre răsă- 13
rit porți trei, despre miazănoapte porți
trei, despre amiază porți trei, despre apus
14 porți trei. Și zidul cetății avînd temelii
12 și întrînșele numele celor 12 apostoli ai
Mielului. Și cela ce grăia cu mine avea 15
trestie de aur ca să măsure cetatea și porțile
ei și zidurile ei. Și cetatea în patru muchi 16
era și lungimea ei atîta iaste cîtu-i e și lăr-
gimea. Și au măsurat cetatea cu trestia,
spre 12000 de stadii. Lungimea și lărgimea
și înălțimea ei tocma iaste. Și au măsu- 17
rat zidul ei, de 144 de coți, măsura omului,
care iaste a îngerului. Și era cea denlă- 18
untru făptură a zidului ei iaspis, și cetatea
—aur curat, asemenea cu sticla cea curată.
19 Și temeliele zidului cetății—cu toată piatra
cinstită împodobite; temelia cea dentîiu
iaspis, al doilea sanfir, al treilea halchidon,
20 al patrulea smaragd, Al cincelea sardonix,
al șaselea sardios, al șaptelea hrisolithos, al
optulea virilos, al noaolea topazion, al zeace-
lea hrisopras, al unsprăzeacelea iachintos,
21 al doaosprăzeacelea amethystos. Și ceale
12 porți, 12 mărgăritariuri cîte una, fiește-
care den porți era cîte dentr-un mărgăritariu.
22 Și ulița cetății—aur curat ca o sticlă lumi-
noasă. Și besearică n-am văzut întru
ea, pentru că Domnul Dumnezeu Atotții-
23 toriul besearică ei iaste, și Mielul. Și ce-
tății nu trebuie soarele, nici luna, ca să
lumineaze întru ea, pentru că mărirea lui

Dumnezău o au luminat pre ea și lumină-
24 toriul ei—Mielul. Și limbile celor ce să
mîntuiescu întru lumina ei vor umbla, și
împărații pămîntului aducu mărirea și
25 censtea lor la dînsa. Și porțile ei nu să
vor închide ziua, pentru că noapte nu va
26 fi acolo. Și vor aduce mărirea și cinstea
27 limbilor la dînsa. Și nu va intra într-însa
tot ce e spurcat și făcînd urciune și minciu-
nă, fără numai cei scriși în Cartea vieții
Mielului.

C A P X X I I

1 i-m arătă mie rîu curat al apei vie-
ții, luminat ca cristalul, ieșind den
scaunul lui Dumnezău și al Mielu-
2 lui. În mijlocul uliții ei și rîului,
de o parte și de alta, lemnul vieții,
făcînd roade 12, după lună fieștecarea,
dînd rodul lui și frunzelê lemnului spre
3 vindecarea limbilor. Și toată proclētia
nu va mai fi încă; și scaunul lui Dumnezău
și al Mielului întru ea va fi, și robii Lui slu-
4 ji-vor Lui. Și vor vedea fața Lui și numele
5 Lui preste fruntea lor. Și noapte nu va
fi acolo, și nu le trebuie luminătoriu și lu-
mina soarelui, căci Domnul Dumnezău
luminează pre ei și vor împărați în veacii
6 veacilor. Și-m zise: „Aceaste cuvinte sînt
credincioase și adevărate, și Domnul Dum-
nezăul sfinților prorocilor trimise pre înger-
7 Lui să arate robilor Lui ceale ce trebuie
să fie de sîrg. Iată, viu curund. Fericit
8 cela ce păzește cuvintele prorociei cărții
aceștiia!“ Și eu, Ioan, cela ce văzu
aceastea și auz; și cînd am auzit și am văzut,
am căzut să mă închin înaintea picioarelor
îngerului celui ce-m arăta mie aceastea.
9 Și zise mie: „Caută, nu! Pentru că împr-
ună cu tine rob sînt și cu frații tăi, prorocii,
și cu cei ce păzescu cuvintele cărții aceștiia.
10 Lui Dumnezău te închină!“ Și zise mie:
„Să nu pecetluești cuvintele cărții aceștiia,
11 căci vremea aproape iaste. Cela ce face
strîmbătate, mai facă strîmbătate. Și cela
ce spurcă, mai spurce. Și cel drept, mai
îndirepteaze-se. Și cel sfînt mai sfințească-
12 se. Și, iată, viu curund, și plata Mea cu
Mine e, ca să dau fieștecăruia după cum îi
13 va fi fapta lui. Eu sînt Alfa și Omega,
începutul și sfîrșitul, cel dentiu și cel de apoi.
14 Fericiți cea ce fac poruncile Lui, ca să fie
biruința lor preste lemnul vieții și pre porți
15 să între în cetate. Iară afară, cîinii și
fărmăcătorii și curvarii și ucigătorii și închi-
nătorii de idoli și tot cela ce face și iubește
16 minciuna! Eu, Iisus am trimis pre îngerul
să mărturisască voao aceastea la Beseareci.
Eu sînt rădăcina și rodul lui David, steaua
17 cea luminoasă și de demineață. Și Duhul
și mireasa zic: ‘Vino!’ Și cela ce aude zică:

‘Vino!’ Și celui ce-i e seate, vie, și cela ce
va să ia apa vieții în dar“. Pentru că 18
împreună mărturisesc la tot cela ce aude
cuvintele prorociei cărții aceștiia: De va
adaoge neștine cătră aceastea, să puie Dum-
nezău preste el ranele ceale ce sînt scrise în
cartea aceasta; Și de va scădea cineva 19
den cuvintele cărții prorociei aceștiia, să ia
Dumnezău partea lui den cartea vieții și
den cetatea cea sfîntă și den ceale ce sînt
scrise în cartea aceasta. Zice Cela ce 20

mărturisează aceastea: „Așa, veni-voiu
curînd“. Amin! Așa, vino, Doamne
Iisuse! Darul Domnului 21
nostru Iisus Hristos,
cu toți cu voi!
Amin.

Sfîrșitul aceștiia dumnezăiești cărți,
adecă cei Dumnezăiești Scripturi
Vechi și Noao, și lui Dumne-
zeu mărire și laudă în
veacii nesfîrșit.

Tipăritu-s-au această sfîntă carte în oraș în
București, însă cu cheltuiala prea luminatu-
lui, prea creștinului și prea cuviosului dom-
nului și stăpînului nostru Ioan Șarban
C[onstantin] B[asarab] voievoda, biruitoriu-
lui și oblăduitoriuului a toată Ugrovlahia,
iară cu nevoința și îndireptarea celor ce
s-au întîmplat dascalii și mai mult deslu-
șindu-se pre limba rumânească de cei
mici și plecați dentru slugile Mării
Sale, Șarban biv 2 logofet
i brat ego Radul
log [ofet].

